

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendő a közlések díjak, nyilvterek és hirdetések.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számítottak.

Nyilvterek 50 fillér.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Feloldó szerkesztő:

ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapnyújtó:

STRAUSZ SÁNDOR.

Pártoljuk a kisedóvodát.

A XX. században az emberszeretet lett társadalmi intézményeink uralkodó eszméje. Vakok, siketnémák, nyomorékok sorsának enyhítésére szövetkeztek ma úgy az állam, mint a nagy társadalom. Nem is oly rég a talált-gyermekek életbiztosításáról törvény útján gondoskodtak. Ha mélyebben gondolkodunk ezekről a dolgokról, arra az eredményre jutunk, hogy minél betegbb az emberi társadalom, minél lazábbak azok a kötelek, melyek az erkölcsi életet egybefűzik, annál több fajta emberbaráti intézményre van szükség.

A kisedóvó-intézeteket is az emberszeretet hozta létre. Sok-sok évezrednek kellett az emberiség feje felett elmenni, míg a teremtés koronája, az ember a természet ellen viselt meddő küzdelme helyett, a természet által részére kijelölt útra lépett és belátta azt az örök igazságot, hogy az emberi energiák és képességek kifejlesztésében is követni kell a fokozatosság principiumát. És valamint az egyptomi gulák sok ezer éves életüket annak köszönhetik, hogy messzeterjedő, mély és széles bázisra vannak fektetve — úgy az emberi nem művelődésének épülése is csak akkor lesz valóban szilárd, ha annak újraszervezését alapjában kezdjük el. Hiába lesznek mindaddig kitűnő egyetemünk és felsőbb iskoláink, míg azokba egy testleg-lelkileg satnya, vézna nemzedék jár, melynek tagjai koravén, elhervadt lények s kimerülve hullanak a sötét sírba, mielőtt a magukba szedelt szellemi magvak termékenyítő gyümölcsöt hozhattak volna a hazának, az emberiségnek. Sok-sok idő telt el, míg az emberiség tudatára ébredt annak, hogy a nemzetek mindinkább kiélesedő létérti küzdelméből azon népek fognak győztesen kikerülni, akiknél célszerű intézkedések által legelőször gátolják meg az emberiség virágját, a 6 éven aluli kisedek 50%-át magával ragadó gyermekhalandóság! Igen, e látszólag csekély, igénytelen körülményben fekszik föltétele, biztosítéka, vagy mondjuk halálos ítélete az egyes nemzeteknek.

Hiszen a kisedek ártatlan serege nem egyéb, mint hazánk, nemzetünk vágya, jövő sorsa, folytatása a mi életünknek, mely azonban e korban még tehetetlen önmagával s így a mi gondozásunkra, ápolásunkra, vezetésünkre szorul. Ahogyan teszünk elegendő e természetszerű és szent kötelességünknek, aszerint fog alakulni jövő sorsa hazánknak, a későbbi nemzedéknek. És azért minden apró gyermekről fölött emelkedő kereszt vagy obeliszk egy-egy néma felkiáltójele, intó szója, örök szemrehányás nekünk, visszamaradtaknak!

Hazánk társadalmi és kulturális fejlődésének történetében örökké emlékeztető

lesz az 1828-ik esztendő, mert ez évben nyitotta meg Brunswich Teréz grófnő Budán, a krisztinavárosi Attila-utcában az első kisedóvó-intézetet. Azóta ilyenmü intézetek felállítása a magyar társadalom részéről évről-évre mind nagyobb mértékben érvényesült. Nagy lendületet nyert a magyar kisedvédelem az 1891. évi XV. t. c. megalakításával, mely nem a művelt nyugat utánzása, hanem önnálló nemzeti alkotás s mely a kisedek oktatási, nevelési és közegészségi ügyén kívül egyúttal nálunk igen nagyfontosságú nemzeti érdekeknek a gócpontja is.

Csáktornya nemeslelkű társadalmára már ezelőtt egy negyed századdal megalkotta az emberszeretet egyik legszebb intézményét, a kisedóvodát s azóta híven, rendületlenül tartott ki kedves eszméje mellett.

Két nemes cél vezette intézménye létesítésében. Kisedeik iránt való gyöngéd szeretele és a magyarosodás magasztos, szent ügye. S hogy nem hullott kösziklára az elvetelt mag s hogy a város társadalmának áldozatkészségét a teljes siker koronázta, inisem mutatja lényesebbet, mint az, hogy a város legifjabb nemzedéke, mely ez intézet falai közt nevelkedett s innen vitte és viszi bele a családi szentélybe édes magyar hazája zengzetes nyelvét: kedvesen, szeretettel gondol vissza a kisedóvodára, büszkeséggel hangzik el a jövendő kis magyar ajkain az imádtott Haza csengő nyelve.

Oly eredmények ezek, melyek csüggedést nem engednek, nem törnek. Sőt ellenkezőleg újabb életerők gyűjtésére ösztönöznek, hogy ezzel az egyesület vezelőinek nemes intenciója, — mely a magyar Haza bástyáinak megépítésében, a magyar faj megerősítésében, a műveltség első alapjainak lerakásában, a humanizmus szolgálatában és a nyelvben egységes magyar nemzet megteremtésében összpontosul — diadalra jusson.

Kisedóvodánk a jelen esztendővel a VIII. ciklusát fejezte be. Részint a városban levő kisedek nagy száma, részint pedig, hogy a Csáktornya külső községeiben is érvényre jusson a magyarosítás ügye, égető szükségnek látja az egyesület azt, hogy a város társadalmának nemes áldozatkészségével fentartott óvodája államosíttassék s ezen kívül a belvárosban egy s az egyik külvárosban (Buzáson — Pusztafa közelében) is egy óvoda állíttassék fel államköltségen. Ezen humanus intézmények létesítésére vonatkozó ügy a közel jövőben megoldásra kerül, mert a magas kormány nem zárkózik ugyan el a kérés teljesítése elől, de tekintve az állam részéről az építkezéshez szükséges fedezet hiányát, Csáktornya városát szólítja fel bizonyos pénzbeli összegeknek felhasználásával a két óvoda helyiségének felépítésére. A tárgyalások a közel jövőben ezen az alapon fognak megindulni

s mindkét részről az érdekeket mérlegelve s figyelembe véve úgy az állam, mint pedig a város anyagi erejét, erős a hitünk, reményünk, hogy ez a megvalósulás útjára fog jutni. Nem akarunk ezáltal a dolog anyagi oldaláról talogatásokat tenni, csak arra kérjük az illetékes tényezőket, hogy ne tekintsenek csakis az anyagi szempontokra, hanem értékeljék az összes figyelembe veendőket. Leginkább pedig azt, hogy ezen, az emberszeretet által sugart intézmények felállításával saját véreik, kisedeik neveltetéséről, a jövő Magyarország reménységéről s a dicső Zrínyiek egykori földjének megmagyarosításáról van szó. Az ezen felállítandó óvodákban elhangzó minden magyar szó örök áldással fogja kísélni az intézmény alkotóit, létesítőit s a szent Hazát!

Addig is azonban, míg e rég óhajtott ügy a megvalósulás stádiumába kerül, hazafias szívvel és szeretettel hívjuk fel Csáktornya városának nemeslelkű közönségét arra, hogy régi óvodáját, — mely talán csak nagyon rövid időre lesz még a társadalom áldozatkészségére utalva, — ne hagyja el, álljon a sorompóba és toboglassa e hátra levő időre még egyszer azt a zászlót, amelyen a kisedvédelem, a magyarosítás szent szava ékeskedik.

Tisztelettel esedezünk városunk polgárságához, csatlakozzék a nemes ügyhöz és írja alá mindenképp, ki csak leheti, a közel jövőben kibocsájtandó óvodai pártoló tagsági gyűjtőívet (évi dagdíj 4 korona), hogy így a helyi társadalom kedves, dédelgetett eszméje további működésében fennakadást ne szenvedjen; hiszen ez által áldozat lesz hozva nemcsak azoknak, kiké a Megváltó örökigaz szavai szerint a Mennyei országba, de egyúttal áldozat hozatik mindnyájunk édes anyjának, a magyar Hazának is!

A légrádi Stephaneum ünnepélye.

Lélekemelő ünnepély folyt le f. hó 4-én Légradon, Muraköznek Horvátország területén fekvő községében. Lélekemelő ünnepély, mely nemcsak a zárda főnöknőjének, Prokesch Mária Aurelia 25 éves nővéri s tanítói működésének évfordulója volt, hanem egyúttal a magyarság ünnepe is. A magyar szónak térfoglalása Muraköznek egyik elszigetelt részében, valósággal az ország határain is túl, ahonnan valamikor Zrínyi Miklós hűséges jobbággyai a pogány törökök ellen indultak, hogy Úruk hadi dicsősége mellett a magyar vitézségnek is hírnevet szerezzenek.

Az a munka, melyet ott a Dráva partján a szerény, jám.or, istenfélő magyar apácák folytattak, a Haza legnagyobb méltánylását érdemli ki; mert az idők folyamán elhorvátosodott magyar családok visszamagyarosítására irányul. A sok Salamon,

Szöke, Kovács, Ujlaki, Kinizsi, Szilágyi, Bánfi, Csatai, Horváth stb. magyar név kézzelfogható bizonyága, hogy itt egy ellenakcióra van szükség, hogy a magyarság eme elvesztett véreit ismét visszanyerje, hogy a régente magyar Légrád a magyarságnak ismét visszaadassék.

S jól esik tudnunk, hogy az «Isteni szeretet lányai» ezt a hazafias missziójukat derekasan oldják meg. A Légrádon szerdán lefolyt iskolai ünnepély ékesen szól arról az eredményről, melyet az ottani magyar apácák a hazafias szent ügyének szolgálatában felmutatnak. Fáradhatatlan tevékenység, szünni nem tudó buzgóság, mérhetetlen hazafias érzés kell ahhoz, hogy az óvodás s elemi iskolai horvátjaink tanulókat magyarul oly szépen megszólaltassák, ahogy ezt a zárda épületében hallhattuk.

Dicsőség ezért a jubiláló főnöknőnek, aki 17 évi légrádi működése során az oda nem való horvátzelmű s képesítés nélküli apácák menesztésével s képesített magyar apácák alkalmaztatásával a légrádi katolikus iskolát, a légrádi közönség s lelkes községi előjáróság áldozatkészségéből — mintaiskolává fejlesztette s a derék hazafias érzésű nővéreknek, kik az ő intencióit felfogván, a magyarsítás zajtalan, de annál kitartóbb szelidlelkű bajnokai lőnek!

Az ünnepély lefolyásáról következő tudósításunk számol be.

Prokesch Mária Aurelia 25 év óta működik a szeretet körében magaslatos pályáján; ezt az évfordulót f. hó 4-én ünnepelték meg Légrádon a nővérek s a zárda növendékei. Az ünnepélyen megjelentek: a budapesti Szent Margit-intézet főnöknője, Morvai Valleria, a berzencei és toponári rendházak főnöknői s nővérei teljes számban; dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő, Pecek György c. kanonok, egyházmegyei tanfelügyelő; Zrinyi Károly csáktornyai áll. tanítóképző intézeti igazgató, Rónai Sándor képezési tanár s többen a vidékről és Légrád intelligenciája teljes számban.

Az ünnepély d. e. 8 órakor istentisztelettel vette kezdetét. Az iskolai ünnepély d. u. 4 órakor kezdődött a zárdának szépen felszített óvodai helyiségében.

A műsor első pontja karének Luciából volt, melyet a lányok énekkara adott elő nagy szabatossággal, valamint a iöbbi énekeket is, melyeket az egyes pontok között felváltva énekeltek.

Ezután Ruzsicska Kálmán dr. a következő megható beszéd kíséretében köszöntötte fel a jubilánst s nyújtotta át neki Apponyi gróf miniszter elismerő üdvözlő iratát:

Igen tisztelt ünneplő közönség!

Ezen zárdaiskolának felszentelése és társadalmi felavatása alkalmából, 1891. évi október hó 25-én történt, hogy ma is kegyeletos emléktűnkben élő Talián és Vucsetich kanonokok imái és lelkes buzditásai után, mint e vármegye királyi tanfelügyelője, Önök jelenlétében, Önökkel egy érzésben egyesülve, itt e helyen kértem a Mindenható, miszerint engedje, hogy a honpolgári erőnyek, melyek e város derék közönségét az ismeret és erkölcs ily díszes templomának felépítésére ösztönözték — soha ki ne vesszenek a benne nevelendő nemzedékek szívből.

Alig hogy elszálltak óhajításaink, az «Isteni szeretet lányai»-nak rendfőnöke, a most már pompás otthonában elhelyezett légrádi «Stephaneum» zárda élére Prokesch Mária Aurelia nővért állította. Azt a nővért, igen tisztelt ünneplő közönség, aki, mióta e külsőből átlépte, a maga szerzetesi fogadalmi szentségének és hűséges honleányi érzésének együttes és nemes ambícióját soha és semmiben lankadni nem engedte. Az ő rendkívüli

buzgóságával, odaadó kihatásával és tapintatos irányításával függ össze első sorban az elismerés és méltánylás, melyet a légrádi zárdaiskola, a társadalom közérzésében kiérdemelt. A gondviselő Isten, ki az ő életének ezt a szép hatáskört kijelölte, adott neki erőt és kegyelmet, hogy súlyos betegségének veszedelmét ugyanazon heorizmussal küzdje le, melylyel egyházi és társadalmi hivatását is, mindenkor betölteni igyekezett.

Igenis, tisztelt ünneplő közönség, a jó Isten akarata volt, hogy a hitélet, társadalmi tevékenység és emberszeretet földi javakkal nem jutalmazható önfeláldozásáért, elvegye tisztá, erkölcsi jutalmát mindazok haláljának és elismerésének, kik ma Prokesch Mária Aurelia főnöknőben, szerzetének egyik kiemelkedő alakját s a muraközi népoktatásügynek művelődésében és érzésben buzgó munkását ünneplik.

Igen tisztelt ünneplő közönség! Gróf Apponyi Albert, vallás- és közoktatásügyi miniszter úr Ó Excellenciája jelentéséből arról értesülvén, hogy Prokesch Mária Aurelia főnöknő ez évi november hó 4-én tölti be a szerzetbe lépésének, illetőleg tanügyi pályájának negyedszázados évfordulóját, örömmel használta fel ezt az ünnepi alkalmat arra, hogy őt melegen üdvözölve, neki a muraközi népoktatás terén a művelődés és magyarsodás ügybuzgó és eredményes terjesztése körül, egy negyed század alatt szerzett kiváló érdemeiért elismerését nyilvánítsa.

Midőn Miniszter úr 127176. számú rendelkezésének felhívásához képes, üdvözlő iratát Önnek, tisztelendő főnöknő átadom, kérem, őrizze meg szeretettel ezt az okmányt, melynek nemes szándéka, adományozójának fényes állása s apostoli lánglelke, tiszteletet áraszt Önre, szerzetére s a muraközi oktatásügy minden hűségű bajnokára.

Mint e vármegye királyi tanfelügyelője mindig örömmel és készséggel működtem közre ezen fontos határszéli leányiskola fejlesztésén és hazafias munkájának megismosodásán, mert rendületlenül hiszem én is, hogy amilyenek lesznek a magyar anyák, olyan lesz Magyarország is.

Már máskor is mondtam, hogy ebben a fontos feladatban nem az iskola jellege képezi a lényegét, hanem a nemes buzgóság, mely felemelkedik leányaink nevelésének nagy nemzeti és társadalmi szempontjaihoz.

Engedje a gondviselés, hogy ezen intézet Prokesch Mária Valeria főnöknő vezetésével mellett még soká valósíthassa a költői jelszót, mely jelmondatául szolgál ezen épület alapjában elhelyezett emlékműnyak: Hass, alkoss, gyarapíts s a haza fényre derül!

Utánna Pecek György c. kanonok tolmácsoltsa a szentszék elismerését s a maga részéről annak a kijelentésével, hogy itt a hazában mindenkinek magyarnak kell lennie s hogy elvesztett alkotmányát az ország visszazerezheti, de ha nyelvét elhanyagolja, megsemmisül, — rámutatott a légrádi nővérek magyarsító érdemeire s adta át ennek elismerésül a főnöknőnek a zágrábi érsekeknek ugyancsak elismerő sorait.

Mindkét beszéd nagy hatással volt a közönségre s a főnöknőre, ki érzékenyülten vette át az elismerő iratokat.

Az ünnepély többi pontját a kis óvodás s elemi iskolás növendékek töltötték ki bájos játékokkal, kikhez egy-két volt növendék is csatlakozott. A magyar szó a túlnyomó részben horvátjaink gyerekek ajkairól lebilincselte az egész közönséget. Elfoglaltságunk semmi nyoma Szerpét mindenki jól tudta, mindenki ott volt a maga helyén. A pontos játék dicsérte az előadást rendező gondos kezelet.

Szép volt az intráda: a növendékek allegorikus hódolata, melynek keretében a pici Zalán Alice, angyal képében, átadta a főnöknőnek a növendékek ezüstkoszorúját.

Volt egy színmű (Excelsior) s két vígjáték is (Egy csésze kávé, Berta királyne

és Rózsika falusi leány), melyekben már nehezebb szerepekkel is megbirkóztak a szereplők. Összesen 47 szereplő volt, kik közül nem egy vált ki kellemes és otthonias ügyes játékával (Kováts Lenke, Ljubics Mária, Zsigolics Ilona, Ujlaki Krisztina, Andrások Krisztina, Kováts Ilona, Ferency Anna, Weisz Erzsike, Csatai Róza, Singelberger Mária, Sznopek Ferenc stb.)

Nagy hatást keltett az óvodások katonásdi játéka, mely természetesen a honvédek fényes győzelmével végződött. A honvédek hazafias felbuzdulása, lelkes harca, a muszkák veresége, a győzelmi Hunyadi-induló s a kis katonák hódolata a főnöknő előtt percekig tartó tapsot aratott, ami a jubilánst is könyekre fakasztotta.

A szép ünnepélyt a Szózat fejezte be, melyet a közönség is énekelt.

Megható jelenet volt, amikor Kovács Gyula községi jegyző a közönség részéről mondott köszönetet a főnöknőnek azért az odaadó buzgóságért, mellyel az iskolát oly szeretettel s pedagógiai tudással vezeti s fejlesztette. Isten áldását kéri további működésére is.

A közönség persze percekig éljenzte a jegyző szívből jött szavait.

Az előadás után a meghívottakat a rendház vendégül látta. A pazar vacsora keretében számos tosz hangzott el. Az elsőben a főnöknő nevében Fábrián Gyula plebános a vendégeket köszöntötte fel, első sorban Ruzsicska Kálmánt és Pecek Györgyöt. Pecek Ruzsicskára mondott pohárköszöntőt, Ruzsicska a főnöknőre, Kovács Gyula Zrinyi Károlyra, Zrinyi Károly a nővérekre, Pecek Kovács Gyula községi jegyzőre, Ruzsicska Morvai Valeriára, majd Fábrián Gyula plebánosra, Fábrián a hölgyekre stb.

A társasvacsora éjjel felé végződött.

K Ü L Ö N F E L É K.

— **Személyi hir.** Gróf Batthyány Pál Zalavármegye főispánja hosszabb külföldi útjáról az elmúlt héten visszatért Zalaegerszegre s hivatalának vezetését a hét végén át is vette.

— **Katonai előléptetések.** Ő felsége a király, Lemaic Pál lovag, helybeli utánus kapitány őrnagygyá, Pruszátz Viktor közöshadseregbeli és Vlasic Erő honvéddadnagyokat főhadnagyokká léptette elő.

— **Vásáráthelyezés.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Légrád községben a f. évi december hó 13-ára eső országos vásár ez évben kivételesen december hó 14-én tartassék meg.

— **Hymen.** Velkey Zoltán gyergyóditrói állami polgári iskolai tanár, ki évekkéle előtt a helybeli polg. iskolánál is működött, nőül vette Láng János pásztoi állami polgári iskolai igazgató leányát, Erzsikét.

— **Uj beosztás.** A szőlőszeti és borászati felügyelői kerületek beosztása szerint Zalavármegye egész területe a Tapolcan székelő m. kir. vincellérskola igazgatósága alá tartoznak. — Az egész ország területén 24 ilyen kerület van.

— **A feláru jegy.** Az állami és törvényhatósági tisztviselők, az állami és törvényhatósági nyugdíjasok feláru vasúti jegy váltására jogosító arcképes évi igazolványait az 1909-ik évre leendő érvényesítés végett a magyar kir. államvasutak igazgatóságához (Budapest, VI. Andrassy-út 73. sz.) már folyó évi október hó 15-étől

kezdve beküldhetik, legkésőbb azonban december hó 31-ig okvetlenül be kell küldeniök.

— **Uj lap.** Eszéken f. év október hó 4-től kezdve Polányi Zoltán szerkesztése alatt «Szlavóniai Magyar Ujság» címen hetilap indult meg, amely nemcsak a horvát nemzet kulturai és gazdasági érdekeiért, de különösen a Horvát-Szlavonországban élő magyarságért, a magyar nyelv ápolásáért, a magyar faj főtartásáért és az ottani magyarok jogainak védelméért harcol. Üdvözöljük a véreink érdekében megindult lapot s kívánjuk, hogy ama magasztos és nemes célt, amelyet maga elé kitűzött, a teljes siker koronázza.

— **A cseléd.** A nagykanizsai rendőrkapitány kihirdette, hogy ha a cseléd egy évben ötször változtatja a helyét, akkor kitoloncoltatja a városból.

— **A Nőegylet köréből.** A «Csáktornyai Jótékonycélu Nőegylet» a mai napon délután fél 3 órakor a kiseddóvoda helyiségében választmányi ülést tart. Az egylet elnöksége a minél nagyobb számban való megjelenésre kéri a választmány tagjait.

— **A temető napja.** A mult vasárnap a halottaké volt. Valóságos virágerdővé változott át a Csáktornya melletti drávaszentmihályi temető, amely magába fogadja Csáktornya és környékének halottait. És bizony e halottak sokan vannak, nagyon sokan, szinte csodálkozik az ember, hogy már annyian költöztek el a zöld hantok alá. A merre a szem csak látott, babér és koszorú díszeskedett az elhunytak sírján. Már a kora délutáni órákban egész zarándoklat indult meg a temető felé, hogy kiki kegyeletét lerója elhunytjának sírjánál. Este felé pedig meggyulladtak a gyertyák és mécsesek száza s ragyogó fényt árasztottak szét a holtak csendes birodalmában. Az állami tanítóképző-intézet ifjúsága, mint minden évben, úgy most is kivonult a temetőkertbe, hogy az intézet első igazgatójának, Bárány Ignácnak, a kiváló paedagogusnak sírjánál a kegyelet adóját lerója. Itt az ifjúság egy gyászalt énekeit. Ezután a tanítónövendékek fölkeresték az oly korán elhunyt Bányai Árpád volt képezdei tanár sírját is, ahol szintén egy gyászénekekkel áldoztak az elhunyt emlékének. Késő sötét este volt már, amikor kiürült a temetőkert s az imák hangjai, a könnyek hullatását a holtak birodalmában újból felváltotta az örök béke csendje.

— **Lopás.** Krinec János kneger.eci (Horvátország) lakos még f. év augusztus havában Poszédi Antal drávaszentmihályi lakostól egy zsebszótárát láncostól 30 kor. értékben ellopott. A helybeli csendőrség a tolvajt a büntetőbírósnak feljelentette.

— **Halálozás** Novák Jakab helybeli iparost és családját fájdalmas csapás érte. Helén leánya, térjezett Kacander Ernőné f. évi november hó 5-én életének 29-ik, boldog házasságának 1-ső évében Budapesten elhunyt. A megboldogult földi maradványai november hó 7-én délután 3 órakor szenteltettek be a tud. egyetemi klinika halottsházában s innen az új köztemetőben örök nyugalomra helyezték. Legyen áldott emléke!

— **A szegények javára.** A város szegényei javára Mindszentek napján a temetői kápolnában elhelyezett perselyben 89 kor. 39 fillér gyűlt össze. A városi előjáróság ez úton fejezi ki a nemes szívű adakozóknak a leghálásabb köszönetet.

— **A vörheny áldozatai.** A gyermekek veszedelmes réme, a vörhenybetegség ismét

kiragadott a szülők szerető karjaiból két fiút, kik alig néhány napi betegség után immár a temetőben alusszák kis örök álmu-kal. Antonovics József, helybeli tekintélyes iparos Ferike fia, a kis óvodás, f. hó 1-én 5 éves korában elhunyt. November hó 2-án délután 4 órakor adták át a kis fiucsukát az anyaföldnek. — Hauer János vasúti alkalmazott 8 éves Gyula fia, a helybeli áll. iskola tanulója pedig f. hó 2-án hunyt el vörhenyben.

— **A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már sok év óta mindig készletben van. Hátfájás, csípőfájdalom, fejfájás, köszvény, csúznál stb.-nél a Linimenttel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatást idéztek elő; sőt járványkórnál, minő: a kolera és hányóhasfolyás, az altestnek Linimenttel való bedörzsölése mindig igen jónak bizonyult. Ezen kitűnő háziszerré jó eredménnyel alkalmaztatott bedörzsölésként influenza ellen is és úvegekben: 4 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona a legtöbb gyógyszerárban kapható; de bevásárlás alkalmával tessék határozottan: Richter-féle Horgony-Liniment (Horgony-Pain-Expeller) kéri, valamint a «Horgony» védjegyre és a Richter cégjegyzékre figyelni és csak eredeti üveget elfogadni.

— **Halálozás.** Perlak nagyközség járásbírósnak, valamint az ottani társadalomnak nagy gyásza van. A járásbírósnak vezetője Drahanovszky Géza f. évi november hó 1-én Budapesten 39 éves korában meghalt. A megboldogult 1903. július havától volt a perlaki járásbírósnak vezetője s tevékenységével, melyet úgy a hivatal, mint a társadalom terén fejtett ki, valamint rokonszenves egyéniségével csakhamar megnyerte az ottani intelligencia szeretetét, közbecsülését. Korai halálát a megfizetett munka okozta. Holttemét a fővárosból Kishindre szállították s ott f. hó 5-én helyezték el a családi sírboltban örök nyugalomra. Elhunytá Perlakon a társadalom minden rétegében őszinte és mély részvételt keltett, az ottani járásbírósnak külön gyászjelentést adott ki a korán elhunyt, tevékeny főnök halatáról.

— **Athelyezett vásár.** Drávasárhelyi községben a f. évi december hó 13-ikára eső országos vásár a kereskedelemügyi miniszter engedélye folytán ez évben kivételesen december hó 14-én tartatik meg.

— **Köszönetnyilvánítás.** Özv. Ziegler Kálmán úrasszony koszorú megváltás címén Csáktornya község előjáróságához 20 kor. volt szíves küldeni, melyért néki az előjáróság köszönetét nyilvánítja.

— **A tüdőbetegekért.** Csáktornyan a szegénysorsu tüdőbetegek javára a József kir. Herceg Szanatórium Egyesület részére következő adományok gyűltek be: Az előjáróság gyűjtése 7 drb. gyűjtőtáskában 48 kor. 43 fill. 2. Az izr. hitközség részéről templomi adomány 74 kor. Összesen 122 kor 43 fillér.

— **Vásári tolvajok.** Hajdinyák Mária, Novák Katalin és Novák Zsófia zalaujár-lakosok, kiknek úgy látszik, sehogy sincs inyükre az, hogy becsületes munkával keressék meg a mindennapi kenyeret, hébe-korba ki-kicsapnak Muraköz, sőt néha a stájerországi nagyobb községben tartandó országos vásárookra s onnan nem egyszer telt erszénnyel térnek vissza otthonukba. Ezúttal a vendvidék egy nagyobb községében, Muraszombatban tettek látogatást, de az ott ellopott pénz már nem kerülhetett selyemkendőre, lényes cipőre, mert a helybeli csendőrség idejekorán megcsipte a három jó madarat s az ellopott pénzt elkobozva, a büntető bíróságnál feljelentette őket. A vásári tolvajok elcsipéséről a következő tudósítást

vettük. Még mult hó 15-én a helybeli csendőrség járőr arról értesült, hogy a nevezett három zalaujárú lakos, ismert vásári tolvajok, a Muraszombat községben okt. 15-én meglátandó országos vásárra Csáktornyan fogadott bérkocsin ment el. A járőr az nap a késő esti órákban megleste őket, amint Csáktornyan keresztül az általuk felfogadott bérkocsin haza, Zalaujárú akartak hajtatni, mely alkalommal a jó madarak útja megszakítottat s ők a község házához lettek elővezetve. Itt több tanú jelenlétében megmotoszták őket, a mi nem volt hiába való munka, mert Hajdinyák Máriánál 23-82 kor., Novák Katalinnál 43-80 kor., Novák Zsófiánál pedig 6-65 kor. középpenz és 1—1 pénz-tárcát találtak, melynek holszerzését igazolni sehoggy sem tudták, de erősen tagadták azt, hogy a pénzt úgy lopták volna. A tetten érés helyszínén másnap reggel egy piros pénzzacsok is találtakott 5 kor. pénzzel, a melyet valószínűleg a tolvajok közül valamelyik dobhatott el, hogy ezzel mintegy elejét vegye a személy megállapításának. S ez sikerült is. No de hát ha Muraszombat Csáktornyától oly messze esne is, mint Cserencsótól — a liaojangi csatatér, a csendőrség bizonyára nem engedné a dolgot elaludni s ez csak dicséretre válik éberségének, az igazság kiderítésének, mert bizony a Novák Katalintól elkobozott pénz-tárcát Horváth Anna férje Stefánec József és leánya Anna ivánfalvi (Vas-vármegye) lakosok határozottan felismerték, hogy az az ő tulajdonuk, melyet az okt. 15-iki vásárban 56-60 kor. pénzzel ismeretlen tettes Horváth Anna zsebéből kiloptak. A másik két tolvajnál talált pénz-tárcának és pénznek jogos tulajdonosát még eddig kinyomozni nem lehetett. Úgy a tárcák, valamint a náluk talált 79-27 kor. középpenz a bíróságnak átadattak, a tolvajok pedig megbüntetés végett feljelentettek. Nevezett tolvajok már Stájerországban hasonló bűncselekményért büntetve voltak, itt is majd elnyerik gaz tettükért a méltó büntetést.

— **A csáktornyai iparosokért.** A «Csáktornyai Általános Ipartestület» legutóbbi közgyűlésén a helybeli szegénysorsu elaggott iparosok segélyezésére 100 koronát szavazott meg. A kik ezen segélyből részesülni akarnak, ebbeli kérelmüket írásban f. hó 25-ig az ipartestület elnökségénél nyújtják be, amikor is az előjáróság határozata alapján nekik ki fog osztatni.

— **Hirdetmény.** Csáktornya község előjárósága által közhírré tétetik, hogy Zalavármegye közigazg bizottságának 2046/kig. 908. sz. véghatározata a Ternava palak Muracsány—Stefáneci szakasza tisztogatása tárgyában a község hirdető tábláján 15 napra közzemlére kifüggesztetett. Csáktornya, 1908. nov. 2-án. A községi előjáróság.

— **Uj zenekar.** Sárközi Sándor volt cigányprimás és karmester elhunytával az ő gyökiri híres és kedvelt bandája is feloszlásnak indult. Mint értesülünk, Zalaegerszgről Csicseri Dandi József most Csáktornyan telepedett le, s mint primás és karmester a volt Sárközi banda néhány itt maradtjaiból, valamint újabb tagokkal új zenekart szervezett. Melegen ajánljuk az új bandát a község pártfogásába.

— **OSZTÁLYSORSJEGYEK kaphatók Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkeres. Csáktornyan. 1-ső osztály huzása f. év november 19. és 21-én.**

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika vu Drávavásárhely.

Izdateljstvo:
knjižara Strausz Sandora
kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to svaku nedelju.

Predplatna oćna je:

Na celo leto 8 kor
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leti 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Odgovorni urednik:

RHOSÓCZY ELEK

Glavni urednik:

BEZENHOFER MIHALY

Izdatelj i vlastnik:

STRAUSZ SÁNDOR.

Pred zimom v činimo još, kaj najviše moremo.

Ako človek gori doli pogledne po ovoj našoj lepoj ravnici, kak se mora razzalostiti, ako vidi, da nit tretju stran su si ljudi još nê kuruzišće, strnišće ili kakve parage zorali, sprasili. Kak vezda vrême stoji ravno zati kraj, človek si nezna premisliti, kaj čekaju nešteri ljudi, zakaj se nečeju požuriti, da bi si sve zemlje pred zimom zorali, da bi jim ovak vekšega hasna nosile.

Letos se je svaki mogel osvedočiti, da samo takva zemlja je kaj valjala, je doprinesla svojega sada, štera je i v jesen bila zorana. Kak stalna i velika suša je bila, pak su zato nešteri dost kuruze dobili. Tam po dolnjem Medjimurju skorom svi. I to zato, ar tam već svi tripot orjeju zemlje; v jesen pak sikak. Im ako se nešteri navuka, opominanja leca, naj pogledne takve, ki već tak delaju. Ako ove ne stane težko, ja mislim, da onda i drugi bi mogli ravno tak delati; sami sebi bi si jako pohasnili. Još jedanput već zřaste na takvoj zemlji, kak na onoj štera je v jesen nê zorana.

Jesu i takve okolice, gđe si svi ljudi, tak vlastelini, kak i muži žlebe daju nametati pod sve zemlje, gđe je potrebno, samo da jim vekšega hasna doneseju, gda će dojt naše ljudstvo vu gospodarstvu tak naprê, da zvuu rali i obdelavanja, zemle i druge hasnovite posle bude koli zemlje na polju, na senokoši vtemeljil. Istina, tu je plodna ravnica, zemlja lehkoga obdelavanja, s korom s igraćom je moći sve vćiniti, nego zato ipak bi više obrodilo

ako bi ljudi onak zřsna počeli polje obdelavati.

Im ste stoper ve ne zdavnja vkraj hitili drvene pluge, nemrete odmah sve posle, kaj negdi koli gospodarstva hasnujeju i vi tak sve držati. Vre se budete i vi pomalem za takvimi ravnali, ki budu bolje napredovali. Nego kak se mora zemlja orati, ja mislim, tu je već nikva proba vam ni potrebna, da bi predi vidli, ar već svaki zna i razme toga posla. Ako se pak itak nerazme, tomu je samo to zrok da on sam skorom nigdar ne hodi na delo, nego žena, deca ili družina.

Kak tam zgledi gospodarstvo, přem kak su zorane zemlje, to si svaki more premisliti. Tak je, ako bi se svi samo z mašetarije rada živeli. Onda bi bilo čuda vředno vaše gospodarstvo, ako bi si sami obdelavali zemlje, pak da je prilka i mašetariju bi mogli tirati, kak već i nešteri delaju, onda bi se poboljšalo polje, i ovak bi ljudstvo nazaj došlo do bogatstva, kak je negda bilo bogato.

Kakve brêge orjeju i kopaju na nešterom mestu! S koli nit nemreju se peljati gori, nego na taliga. Gnojka pak v korpa moraju po zemlji raznositi. Kulikoputi njim pak voda odnese sve doli! Pak zato s najvekšom strplivnošćom si obdelavaj zemlje, pak ne samo tripot nego, ako je potrebno i petput zorjeju, samo da zasegurno dobro obrodi.

Naši ljudi bi segurno zbegli, da bi v takvom mestu morali delati: »Rajši nebumo jeli, kak tu delati« bi onak heljasto rekli.

Ako drugo ne, vre navći sila ljudstvo bolje, razumneše gospodariti. Polja, orane

zemlje nebude već, a ljudstvo se povekšava. Vekši naplaćki su skorom od leta, do leta, k tomu i pri luži je uvěk već i već potrebno. Kajpak, da budu ljudi morali malo bolje gospodariti. Nego kak spametno bi napravili, da bi silu pretekli, da bi se već ve malo zmogli, dok još više polja vekše gospodarstvo imate skup; poitam si već nebi mogli tak pomoći, ar nebi imeli na čem.

Zato vas neprestalno opominamo, dajte, privćete se k deli; delajte si polje, zemlje tak, kak samo najbolje morete. Zorjite si ve v jesen sve zemlje, ar se ovak zemlja jako popravi. Vidite, još pred sto let su ljudi niti to nê znali, da je zemlje gnojiti treba, makar su već par jezer lét obdelavali polje, pak su liti nê gnojili. A vezda pak već što si nebi gnojil zemlje?! Vidite ravno tak te se ljudi privćiti i k tomu, da se zemlja v jesen sikak zorati mora. Segurno i tu pri nas budu tak obdelavali za čas svi ljudi zemlje, ako predi ne, onda, da bude nešteri već menje zemlje imel, da bude pretrucani, da mu vekšega ploda donese. Onda se bude kajal i rekel: »Zakaj smo nć predi tak delali, dok smo čuda zemlje skup imeli, ve bi svaki z međ nas još jedanput bolši, jakši gazdu mogel biti, kaj smo ve.«

Ali je to nê istina! ali ne velite skorom za sve: »Zakaj sam onda ni imel tu pamet!« Ali: »Da bi mogel znović početi, ve bi znal, kaj bi činil!« I Bog zna, kaj si sve ljudi željiju, da bi opet mogli od kraja početi življenje. Je moji dragi! Vć ste dost puti ćuli, da vrême prejde. Ki je hasnovito znal živeti, i ki je marljiv bil, on je tak vu znanosti, kak i pri imćtku

Z A B A V A.

Žalostni orači.

Vu zalavarmegiji u magjarskom kraju, je jeden muž ćul od stareši ljudi, da kak su negda turćini živeli u ovoj slavnoj našoj magjarskoj domovini, i kak su deljali iz siromaškim magjarskim svćtom, koje pripovedanje človek niti poslušati ncbi mogel. Kak pripovedajo starci, da su turćini kak su naj grije iz naj težšimi mukami mućili naše ludstvo keršćansko.

— I to ni još da su moralaji zabada-vo turćinom delati i služiti, nego su još i siromaške ljudi zapregliji kak marhu, pak su žnjimi oralji, i vlačilji i obdelavali njihovo polje i mućilji su je kak su je naj bolje mogli.

— Tak se je i pripetilo vu Komarvarošu jeden okolji tridesetpet lét star srednje jakosti človek, Kenćei Ivan zvani polodelavec, imel je lépo imanje svoje i lépe dvê žerbice skojimi je on svoje polje obdelaval.

— Ali kak se to već doćiće da svaki

človek nekakvo falingo ima, tak je i on imel jedno hudo glisto koja je uvěkerala i žedna bila. Tak je i on to nećemurno glisto moral iz matrijalćekom, iliti iz vinom, žganicom iz pivom napajati, da ga nêje bantovala.

Ali vidlo mu se da muje nê gospodarstvo išlo gori nego dolji, svaki dan je slabeše gospodarstvo imel.

I na tulko je došel da je moral ove dvê žerbice za šeststo korun prodati, ali istina su bile i vředne.

Nego ovim par korunam nêje zel hasen, nego je od krćme do krćme pohajal i uvěk je u veselju živel i pokazival je svoje gospodarstvo, kaj su njegovi stareši priskrbelji, doklam je skorom do konca došel.

Nê si je on to mislil da nadalje kak bude živel, nego je uvěk pijan človek bil, jerbo je imel par korun i to si je mislil kada to iz žepa spraznim već nekak bude.

Nego na tulko je itak imel srećo i pamet da je pluga i brano nê prodao, nego si je uvěk mislil na nekak već bude, nek ostane plug i brana, to nebudem pro-

dal, morebiti mi se življenje obrne i onda budem to još hasnuvati mogel.

— Ali još ktomo je imel i fajno povoljno tovarošicu Mazzag Zoficu koji ga para nê bilo de je bila sama, koju je uvěk rad imel i svemo svćto je pripovedal, da ima vřlo tovarošicu i da ga nikada nesekera da zakaj on sve oće zalumpati.

Istina da je pravo imel jerbo je ona slabeša ženska bila nego on, i onda kada je pijan u noći dimo došel, ći bi mu bila rekla kak to već po ženskoj navadi ide, pijance, lumpo, i t d. on je već imel vu svoji ladići jeden falat strange od gospodarstva, iz onim lépim falatom sigurno bi ju bil podragal po pleći i onda lépo ljubav izkaval svoji tovarošici kak si to već nekog žene znaju priskrbeti od svoji mužov, vu takvom vremenu.

Ali ovu godinu po žetvi kada je žitka pokosil i dimo spravil onda si je premislil, da bude dobro zemljo zorati i prosu posejati. Ali štaćeš brate onda kad nêmas ko nje ni krave skćem bi oral si je mislil vu sebi.

napreduval. Nemarni je pak još i ono potepal, razprudal, kaj je imel.

Kak je ve malo krme, marha več u kroz zimu jako oslabila i zato si već ve priredite polje na protuletje budete leže delali.

Pute, steze ste si još niti ve ne popravili. Kud vam siromaska dela hodiju, više bosa, kak ubata, makar imaju kakve zdrapanane čiznice ni vam je milo, da zbetežaju, dostputi i vumreju. Steze, kud k meši hodi- zekaj si je ne zavozite. Gospoda nededu nud, kud vi hodite, oni se pejjaju, nebojte se, kak bi zavazali onda, da bi i oni onud hodili, ar vi samo ono napravite, kaj je zapoved. Kuliko ljudi, kuliko starcov nemre poleg toga v cirkvu iti? Ako pak i ideju, ravno tak, kak i deca, ar su vučni v hiži biti, prehladiju se, i zbetežaju.

Jeje zakon, sve pute je treba v redu držati, samo što ima ove poljske pute, ili steze, prečece na brigi! Poglavarom bi bila to dužnost! — Tak lépa, k tomu suha jesen je, nebi mogel svaki gospodar tak pred hižu, kak na stezu dva-triput proja dopeljati? Jesu, ki bi to napravili, i svi bi napravili, nego segurno mora poglavarstvo odrediti dneva, pak prebobjnati dati, da ov i ov den mora svaki gazda pred hižom si puta zavoziti i na stezu 2—3 put proja dopeljati. Velim v nejveč mesti su poglavari krivi, da su zločesti puti. Gospoda tam na seli naj opominaju večput poglavare, ako jedno leto napraviju, drugo leto več nebude treba nikoga opominati.

Ljudi su si sami krivi, ako v težkoči živeli moraju. Znam ja, da su ljudi takvi da samo ono za hasnovito držiju, za kaj odmah peneze dobiju, ili kakvu vrédnost. Nego samo onda budu mogli v gospodarstvu napredovati, ako se trsili budeju sve posle onak zvršili, kak to videti i opaziti moreju, da je to nešterim gazdom i na nešteroj okolici svim ljudem na veliku haseu. Širi se znanost i razumneše, bolše gospodarstvo sve bolje sve dalje med ljudmi, i mi se jako ufamo, da naše malo Medjimurje i vu tom poslu nebude vu najzadnjem redu ostalo.

KAJ JE NOVOGA ?

— **Grof Batthyány Pál**, varmegjinski főispán je više tjednóv se zdržaval v

stranjskih orsagi. Ve, ov tjeđen se povrnul nazaj svojega putovanja v Zalaegerszeg.

— **Za hektikaše.** Néma betega, koj bi tuliko ljudi spravil na drugi svét, kak je hektika, kak mi velimo, sušica. Na stotino i stotino jezer betežnikov vumre v našoj Europi v ovim betegu. Niti naše Medjimurje je né mentuvano od toga betega, jer skorom čez polovicu betežnikov v sušici boluje. I kaj je najzalostneše, da se ov strašen beteg jako težko da zvrčati. Prekoredno velika čistoča vu stanu, čist zrak, mertučljiv život je naj jakše vračivo proli- njemu. Čim više na friškim zraku biti, čuvali se od pitvine, pušenja kak najviše zdravo, kuhano mleku piti, to je jedina pomoč proti sušici. A jaj onomu, koj ne pazi na se, on se groznih mukah more nadjati. — Doktorska pomoč tu jako malo pomore, ako se betežnik sam nečuva. Koj je premočući, dobroga stališa, on si još more pomoći, da se dobro košta, čuva se takvoga dela, koje bi mu moglo naškoditi, i ako niti to nepomore, premeni si zraka otide v topleše kraje, v kupališča i tam se vrači. Ali kaj bu rekel siromak, koj moguče s težačkim trudom dojde do svakdasnjega kruha? Kojemu nemre dojt na stol gda god govedska juha, falacek mesa? Bar—bar da prehrani sebe i svoju decicu, na takove stvari nit ne pomisli Z česa, odkud? Za takvoga ne moči premisliti vekšu nevolju, kak da v sušicu opadne. — Naj mu onda još k tomu i familiju dohiti Bog s betegom, no onda netreba vekšega pekla. Kuliko ljudi, kuliko nedužne dece pomerje tak, v najstrašnišoj nevolji, bez svake pomoći? Bolje, da od ove težke rane niti ne pišemo. Kaj nas batrivi, da si ovo preišljavamo, to jedino ono, da se išče najdu milosrdnoga srčca ljudi, koji svojemj dari podjedno brišeju znoj i žuhke suze z obraza svih nesretnikov. Den—dènes se već giblje i čovečansko družtvo, da priskoči vu pomoč tam, de je orsag preslab, nemočen. Kajti svaku pomoč samo od orsaga čakati ne moči. Za to se i družtvo mora pobrinuti. Svaki čovek, koj kaj premore, naj alduje na takove cile, i onda se već pomenjša i nevolja. Jeden filler od siromaka na takov plemeniti cil je tuliko vréden, kak jezerka od velikog bogalaša. I tu moramo spomenuti, da se najdu med

našemi velikaši plemenitoga srčca ljudi, kojim su vuha odprta, da je reč pomoći siromaskim nevoljnikom. Osobito bogate gospe se brinju za to jako vnuo. — Z med velikašov na prvo mestu moramo postaviti ime nadhercega Jožela, pod kojim imenom stoji več jeden sanatorium, špital za nevoljne betežnike, koji v sušici boluju. Tam vnuo i nevnoji siromak dojde do polešice. A da čim više betežnikov moreju gori zeti vu ov sanatorium, za to svako leto pobiraju po orsagu dare od darežljivih ljudi. I letos su bili opozoreni svi varmedjinski, kotarski i občinski činovniki, nadalje suvebniki, učitelji i od ovih ostali ljudi, da ubiraju dare za gori imenovani sanatorium. — V največ mesta su na den svih svetcov pobirali na grobju. Z med ostalini i Drávavásárhely občina se pobiraula za to, bolje rekuče ove fare ljudi i deca su nosila svoje fillere na oltar darežljivosti. Na dan svih svetcov odvečer, da je išla prošecija na grobje se nabralo 22 korune; k tomu v kancelariji je nabral občinski notarius 6 korun, zvun toga su još nabirali i krčmari i tam je došlo par korun skup. Naj služi ov dar na radost i polešicu siromaskim betežnikom!

Konec pijanščine Egersečki kr. törvénytészék je zrekel suda ove dneve nad jednom ženom, koja je svojega muža zatukla. Némét János se zval njeni muž, z Szentgrótpolgárvaroša. Némét je bil veliki pijanec, grobjan čovek, svaki den je došel dimo pijan, a imélka na grozni način prudil, rezlepal. Némétova žena se zbog toga na tuliko razsrdila na njega, da ga jenput, da je došel dimo pijan, zbita, a onda pak gori vušla na najže. Zbijen čovek se na to vun spravil na drvocép, sigurno s tim nakanenjem, da vre skonča svojom ženom. Žena je med tim doli došla z najža i potegla se v hižu tam je čez oblok vidla, na kaj se pripravlja njéni muž, zato je odišla za njim, tak kaj je on né videl, skočila mu za hrbet i cuknula vun z ruk sekiru i muža zatukla. — Na sudu se dosvedočilo, da je žena ne štela hotonce muža zaklati, nego da je vidla, na kaj se pripravlja njéni muž, da ju oč zaklati, brauita se proti smrti, i mesto, da ona ostane mrtva zatukla je muža. Prisežniki su na to izrekli, da je žena ne kriva i zato ju je törvénytészék

Jedenkrat se obrne k svoji verni tovarošici jutro rano i ovak pripovéda svoji tovarošici.

Draga žena meni ti je nekaj u misel došlo, dobro bi bilo tu vu Čenti polju de je bila fina pšenica zorati i prosu posejati?

— Sigurno da bi bilo dobro ali némanu marhu kaj bi zorralji zemljo velji žena.

— Ako némano marhu veli muž, mi budemo sobom zeli pluga i branu budemo probalji sami orati, budemo vidli kak bude to išlo. Ja budem vlekel pluga a ti budeš odzadi iz gredlom kormanila.

— Dobro je veli žena ali znaš dragi muž da marha jako puno terpiju iz plugom, koja su nato stvorjena, kak bi onda mi mogli to včiniti.

— Kaj ti znaš žena veli muž, ti znaš dobro da kakvi goder hudi dva lugi, iiti dva hudi konji moreju pluga i branu vleči tak i ja se ufam da budem mogel vleči pluga koji sam ipak čvrsten čovek i pun mozga, zato je jeden plug né kasarna kaj ga ja nebi vlekel.

— Tak je i bilo, muž je svoji vernoj tovarošici Žofici zapovedal da nek dene brano na ornice i pluga, i onda budemo odhotalji na polje, gde se budemo hapilji pluziti iz branom vlačiti.

— Tak je i bilo muž je prijat ornice a žena je od zadi rivala celo mestrijo.

— Kada su došli do mesta zemlje, muž je pluga složil a ženi je zapovedal nek od zadi gredla ravna. I kada su se hapilji orati, gori dolji su od hozalji pluga, ali onda je muž rekel, draga žena iz toga ti nikaj nebude, to ti je né moči pretrpiti to veliko muku.

— Nego draga žena sada budemo probalji vlačiti iz branom.

I hapilji su se navlačiti iz branom po zemlji, ali i ono je tulikajše težko išlo.

— Onda je muž rekel draga tovarošica, néje moči niti orati niti vlačiti, mi smo ne stvorjeni zato, to je samo g. bog; marho stvoril za polje obdelavati.

— Onda je rekel muž, zabadav sam si ja misljl kaj sam puno vina i sve dobrote spil, i tak némam mozga dosti,

da bi mogel ono včiniti, né kaj dva hudi konji nego niti kaj jeden konj more, ja nit tulko nemrem včiniti.

— Ali zato ovo mužo Kenšei Ivan zvanomu, niti dan danas ne hasni muka niti težkoča.

Zato on i dan danas si iz vinom svoj jezik natiruje, i bude si natiruvaj, doklam ga žuhka smrt nevmori, ili pak ga gnjari ostaviju.

— Zato on i dan danas prepovéda kaj je probal da je človeku jako težko orati i vlačiti bez marhe.

— Ali orati je jako težko nego vlačiti je suho zemljo puno teži nego moko, zato je i Kenšei Ivan moker bil kada je pluzil i vlačil od zvuna, i dan danas je moker samo od znutra ako si požeraka namače.

A Mazzag Ferko koj je gledal to muku kaj je bil moker Kenšei Ivan, i njegva tovarošica, samo to njim je rekel.

Žalostni orači.

Spisal:

Vicsár Ferencz Komárváros.

mentuval od kašige i pustil vun z rešta.

Isto onda su odsudili i jednoga Ángyán Imre zvanoga dečka, koj je svojega pajdaša zaklal. — Ángyan je svojim pajdašom, Nyirádi Istvanom dimo išel z Gyulakesze z prošćenja i na patu sretniju s trema šoš-tarskimi detići, s kojimi su se — kak je već to navada v Tapolca — pod silo šteli svaditi. Ali detići su poznali ove vite-ze, na pře su znali, kaj bi moglo biti z toga, zato su još dosta zagod pobegli. Nyi-radi je za njimi bežal, tiral je jen komad, ali za čas se nazaj povrnul k svojemu pajdašu. Ángyán je v kmici ne spoznal svojega pajdaša i mislil, da je štéri šoš-tarski detić došel pred njega, zato niti pet nit šest, spukne vun z sare dugi nož, Nyi-radija prepíčil ran pri srcu. — Nož je na 16 centimetrov globoko odletel nutri v srd-ce, i da bu osvedočen Ángyan, da je do-bro zvršil svojega posla, jošce ga je jenput zabrnul v čoveku, od česa je pajdašu čelu srce Prisežniki su Ángyana na 10 lét tež-koga rešta odsudili, kajti se dokazalo, da je on hotonce štel klati.

Bali Jozef se ne mogel včakati, da bu mu dedek Varga Gjura vumrl, da herba po njem imetka. Bojal se, da nebi stavec zapravil imetka i onda on bogec ostane. Otišel je anda v gorice za starcom i s jed-nim količom goričnim zatukel dedeka. — Bali Jozefa je esküdtzsek za krivca zrekel, i na temelju toga su ga odsudili na osem lét težkoga rešta.

Ve si već obedva odsudjeniki v hlad-nim reštu premišljavaju, da je bolje trž-non-u i mirnomu čoveku biti, onda čovek nedoide tak lahko na hladilo.

— **Pogibeljna norija.** Iz Turócszent-mártona javiju, da je tam Sukua Mihály iz Mosóca foringašil svojim pajdašom. Kad su proti domu išli, išli su na jedna kupica vina vu Károlyfalvi v krčmu. Ali Turóci se je jako napil, pak su ga znorije kolam zljaj-dnicam prikaptili i konje potirali. Konji su se pri jednim dolu splašili, kola su se pre-hitila i tak su kola letela prek brega i jar-ka. Blizu sela su konje zastavili, ali onaj siromak — koga su ti badaste pameti ljudi prikaptili kolam, — od strašne muke je vumrl.

— **Jedna občina je zgorela.** Blizu Požony varaša u Szemet občini je veliki ogenj bil ove dneve. Ogenj se najprije pri Birovu pripetil. Kojeja je jeden bedaste pa-meti dečko zrokuval, vužgal je pri Birovu jednu kozlicu slame. Na nesreću je strašen veter puhal. Od strašnoga vetra je nemogu-će bilo braniti. Vnogo hiž, drugoga stanja i krme je zgorelo. Ali ovoga zločinca su još né prijeli, kajti se po šumi skrivlje.

— **Muža je zaklala.** Vu Beregszász varašu je jedna Szávka Ilona i njezina mati su njenoga muža Csika Fodor zvanoga po nečemurnim načinu dele pod pažu. Muž je već prelėten bil, kad je jedenput napit do-šel dimo, su mu teha ponudile. Vteh su čer-mernu travu skuhale, od kojeja se muž tak doli zrušil. Nečemurna žena se mu na prsa pokleknula pak i mati njoj je pomogla, i zagutile su ga. Mrtvo telo su odnesle tak na dvajsti koráčov od hiže. Kad su izragu podigli njegova žena je odmah sve valova-la ali njena mati još taj, ali zato su je obedve v rešt zaprli.

— **Zapuščena sela v Ruskim.** Iz Szentpétervara pišuju, da poljodetsko ljudst-vo pomalen ostavlja svoje staro mesto i po velikih varašah se oče sve bolje nastaniti. Poljodjelavci zato ostavljaju svoje prvu mes-

tu kajti néga ki bi je branil i vnoiput su podvrženi tomu da je porobiju. Poljodjelstvo ide doli. Mesto poljodjelstva se mestrija i trgovina podigla. Vu Kiev varašu je pred dvema ljetmi 242.000 duš bilo a vezda je k 449.000 stanovnikov.

— **Smrt vlastelina.** Z Győra pišuju, da je tam jedan Szarka Pál zvni vlastelin peneze brojil doma v hiži svojom ženom. Jeden forint se mu skotural pod divau. On se je doli prignul, da ga gori zdigne. Dru-gač ga je ne mogel zdiči, kaj malo divana od stene vkrej porinul. Na divan je bila prislonjena njegova puška. Puška se je pre-hitila i sprožila. Sprih mu je nad nosne ljukne vmoždjine zletal i od toga vlastelin vumrl. Siromaški muž je samo tridesticetiri ljeta bil star.

— **Samoubojni mladenec.** Velika nesreća je dostigla Nagyfy Jánosa iz Za-laegerszega. Njegov jedini sin, koj je bil barberski pomoćnik, se je strelil. Nišči ga je ne videl da bi se kaj žuhko držal, i niti nikšega zroka ne ostavil nazaj kaj bi zro-kuvalo njegovu smrt. Prije kad se je strelil se veselo spominal v hiži s šveljami. Jeden-put je samo pita mortli očeu videti njegovu smrt. Nato je jedna švelja rekla koj se skonča, da je on slabe vere čovek. Najen-put samo zruži revolver i dečko se doli zrušil. Kuglja mu je prek srca prelietela.

— **Smrt poleg pijanščine.** Letos, kak svi dobro znamo, su pivnice, de su već gorični gazdi, pune s najslajšim i kiselim moštom. — Dok ga ne vina v kleti, se težko odpravljaju gazdi v gorice ali naj šumi v lagvu rezek mošt, hej kak se onda žuriju strici i teteći v gorice! A tam nakladne jen i drugi tak, da ga komaj nese. Onda je naj-širši put prevuzek, ali najveća pogibelj čaka takve romare, da dojdú v kmici, a i po dnevu od kakše brvi, no onda je vred-no gledati, kak se zagrabišu skorije s mrz-lom vodom. Sreća, kaj su letos prazni jarki, drugač bi se vnogi i vnogi s kaluckal v hladnom kupališču. Ako med strici ne doj-de naprě svaja onda je dobro. Ali ne zide tak svigdi. Barem to kaže dogodjaj Mózsi Ferenc z Kiskauize. I Mózsi se odpeljal svojimi poznanci ove dneve v gorice, mošta koštal i tam su se svi onak pošteno načer-usali, da su jednomu i drugomu oči »mit kereszt« stale. Proti večeru su se nekač stezka gori odvlekli na kola, da otidu dimo. Mózsi je tiral konje. Ali cugli su ne bili v segurnih rukah, tak, da su kola kolentala sim i tam dok se jenput svi ne vruhnuli na kup v jednim priličnim jarku. Ran onda je mimo išel Szabó György, težak, koj se v tek smejal pijanim ljudem. To je tak peklo Mózsija, da je spukel vun kusturu i bežal na njega. Na trema mesti ga vpíčil. Szabó je imel sobom batinu, s ostrim nožom, to spukne vun i prepíči pluća Mozsióva. Dok je z varaša došla pomoć, već je Mózsi mrtev ležal.

I Sági Janos se isto tak odpravil s pajdaši v gorice. Tam se tak nakrešil, da je za svoje ime né znal. Ta je pešice išel, ali dimo za čeli svēt nebi mogel to včiniti, tak se nagjojkal. Zato su ga pajdaši hitili na kola, de je ležal, kak sladka tikva. Tak se vidi, da je čela banda bila pijana, kajti su né spazili svojega pajdaša, koj od zadi ležal, ali v tak nesrećnim položaju, da mu je hubanju čeloga puta vojsal zadnji kotač. Da su dimo došli, stopram onda su spazili, da mu je kotač preljudnjak glavu, tak, da mu ve vun lučuju moždjani z prevrtane glave.

— **Samoubojstvo.** Bölecz Mihály, 48 lét star gazda je nekiš beteg dobil na koži. Hodil je k doktorom, sim i tam, ali zabadav, niti doktori, niti selske žene ne su ga mogle zvraciti. Zbog toga se većput tužil pred družinom, da ako se ne bu mo-gel rešiti ovoga betega onda se skonča, kaj-ti s takšimi mukami nemre živeti. — Kak je mislil, tak je i napravil. Ove dneve od-pravil se v komoru, poiskal svoju staru, hrdjavu pušku, onda ju nabije, spravi se v postelju i sproži pušku. Ali od velike raz-draženosti je ne dobro cital i hit mu je otišla v lalovku, svu razdrobila i oranila jezika. — S težkimi ranami su ga odpel-jali v Egersz v špital.

— **Žandariski bajonet.** Béla Mózes žandar je v Lendavi po službenim putu hodil, da je je došel proti njemu Nagy Ja-noš, koj se na njega postavil. Béla je s bajonetom prepíčil Nagya, koj je odmah vumrl. — Proti žandaru su izragu podigli, ali kajti se dokazalo, da je žandar pravo imel bajonetu hasnuvati, zato su ga men-tuvali od svake kašige.

— **Težačka plača negda i ve.** Vredno bu pregledati, kuliko su dobili te-žaki plače negda, i kuliko dobiju ve. — Kak jedno pismo kaže, koje su našli v jed-noj varmegjinskoj kancelariji, v sred 18-ga stoletja su težaki sledeću plaču dobili na den: jeden kopač v koštu 9 kr. v deru 15 kr, — jeden kosoc v koštu 17 kr, prez koste 24 kr, jeden znjač v koštu 9 kr, v deru 15 kr, — orač na četiri vole v koštu 40 kr. bez košte 51 kr, — kakov god mešter ili meštarski težaki na den 12 kr. v koštu a v deru 17 kr, — ki je trs-tiku sėkel od sto snopov 12 kr. v koštu a v deru 17 kr., — drvar od svakoga klaflara 15 kr. v koštu a bez košte 24 kr., a v zimi svaki težak je dobil na den v koštu 7 kr. a bez košte 10 kr.

Nekaj za kratek čas.

Su se naravnali.

Gospon: No, gospon Špicburg, kak su kaj s onim galzenjakom knjigovoditeljom, koj njim je dvadeset jezer forinti vkral? Su ga ně tužili?

Špicburg: A znaju gospon Kefir, smo se naravnala i ja sam odstupil od tužbe. Zel si je za ženu moju šepavu čer, i ve smo kvilt.

Muder sud

Pred jednim amerikanskim sudbenim stolu se sledeći sud zgovoril:

Sudec (k obtuženiku): Jeli ste već bili da kaštigani?

Obtuženik: Je sam! Imel sam tri pu-nice, koje su klafrale nad menom, kak kavran nad psum. K tomu sam v takovoj hiži stanuvaj, de je pod menom, nad me-nom i poleg mene 13 glavirov ružilo od jutra do večera.

Sudec (v krej se obrne i tajno si briše suze): Dosta! morete oditi, za vezda nedo-bite nikakovu kaštigu.

— **KLASNE LOTTARIE pri Fischel Fülöp (Strausz Sandor) knjižaru se mogu dobivati poleg izvorane cene.**

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 68,

által a legújabbosabb árak mellett ajánlatunk:

Locomobil' és gőzcséplőgépek,

szalmakaszalók, járgány-cséplőgépek, lóhera-cséplők,
asztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek,
aszénnyújtók, boronák, sorvetőgépek, Planet Jr.
kapálók, szecsavágók, répvágók, kukorica-
morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egyetemes
aszál-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden
egyéb gazdasági gépek.

A november hónapban megjelenő

Medjimurski Kolendar

részére hirdetésekkel felvesz

Strausz Sándor

könyvkereskedése

Csáktornya.

Szőlő-oltvány

és vesszőről NAGY KÉPES ÁRJEGYZÉKEMET in-
gyen és bérmentve küldöm meg, a ki címét tu-
datja. Ezen könyvet még az is kérje, a ki ren-
delni nem akar, mert csak hasznos tudnivalót
tartalmaz.

Gyökerez oltványokból, amerikai és európai sima
és gyökerez vesszőkből, a világhírű Dela-
waré-ból 1 1/2 millió készlet.

Olcsó és pontos kiszolgálás.

Cím:

Szücs Sándor Fia, szőlőtelepe

BIHARDIÓSZEG.

846 8-26

„M-i-l-t?” — „Papa megengedte! Miaz” valódi
Antinicotin-cigarettafüvelek fadobozban!”

Figyelem! Csakis a „JACOBI” jelzéssel valódi!

Minden fadoboz egy érdekes büvészkártyát

872 2-26

tartalmaz.

Törvényesen
védve.

„HANGYA-SÓSBORSZESZ”

Törvényesen
védve.

Legjobb fájdalomcsillapító, kitűnő, nélkülözhetetlen háziszser bedörzsölésre.

Nagy üveg ára 1 K. 50 fill.

867 2-52

Kis üveg ára 80 fill.

Kapható: Csáktornyan a gyógyszerárban

és az egyedüli készítőnél:

Szücs Sándor gyógyszerésznél Kiskomárom

Zalamegye.

(Számos elismerő levél).

56512/l.—1908 szám.

876 1—1

Hirdetmény.

Felmondás folytán megüresedett csáktornyai m. kir. különlegességi
dohány áruda betöltésére alulírott igazgatóságnál f. évi november hó 21-én
délelőtt 10 óraker versenytárgyalás fog tartatni.

Az erről szóló írásbeli ajánlatok az állampolgáriságot, vagyoni állapot,
nagykoraság éa erkölcsi magaviseletről szóló helyhatósági bizonyítvány és
200 korona bánatpénzzel «Ajánlat a csáktornyai különlegességi árudára»
feliratu zárt borítékban legkésőbb folyó év november hó 20-án déli 12 óráig
a pénzügyigazgatóság főnökénél benyujtandók.

Az ajánlati minta és árlejtési feltételek alulírott igazgatóságnál és Zala-
megye összes kir. adóhivatalok és pénzügyőri biztosságoknál a hivatalos órák-
ban bármikor betekintheők.

Zalaezerszeg, 1908. október 30-án.

Odor

m. kir. pénzügyigazgató.

Egy és két éves

**szőlő
oltványokról**

különléte sima és gyökerez vad-
vesszőről

869 2-5

szőlő kimutatás megjelenti.

Kivánatra bárkinek ingyen és
bérmentve megküldi a

Vállalati szőlőtelep

BILLÉD, Torontálmegye.

mmázsa	1 m-cent.	kor.	fill.
Buza	Pšenica	22 00	—
Rozs	Hrż	15 50	—
Arpa	Ječmen	14 00	—
Zab	Zob	15 20	—
Kukoricza új	Kuruza nova	14 00	—
Fehér bab új	Grah beli	16 40	—
Sárga bab	» žuti	14 00	—
Vegyes bab	» žiněšan	14 00	—
Kendermag	Konopljeno seme	20 00	—
Lenmag	Len	21 00	—
Tökmag	Koščice	23 50	—
Bükköny	Grahorka	16 00	—

Vadászok figyelmébe.

fegyverek, revolverek

30--50 százalékkal

olcsóbban kaphatók nálam, mintha másutt részletfizetésre vásárolna.

Kérje ingyen és bérmentve legújabb árjegyzékemet

Halászati, vadászati, torna, vívó és egyéb felszerelésekből állandóan dús raktár.

Földes L.

fegyver és sportcikkek üzlete.

Budapest, II. Rákóczy-ut 6.

Naponta 100 csomagot küldök vidékre.

20 koronán aluli rendelések, csakis a pénz előzetes beküldése mellett eszközölhetők.

607 41-52

Szőlőoltvány, amerikai és hazai vesszőeladási hirdetmény.

A nagyméltóságú Földmívelésügyi Miniszterium 6090/1906. számú szokványrendelete szerint válogatott első osztályú sima és gyökeres

Ripária-Portalis, Rupestris-Monticola és Vitis-Solonis

amerikai vadvessző, valamint ugyanily alanyokra nemestett, fenti rendelkezések mindenben megfelelő a legkiválóbb bor és csemege fajja

gyökeres fás és zöldoltványok

ugyszintén hazai sima és gyökeres vesszők kerülnek nálunk ezen évben nagymennyiségben eladásra.

Badacsonyvidéki Szőlőtelep kezelősége, Capolca, (a Balaton mellett.)

850 3-26

A mosás akár a táncz, Fáradságba nem kerül, Schicht szappant ha használ, Még szived is örül.

Schicht szarvasszappana csodálatos, hathatós tisztítóerejét saját szerű előállításának és a legjobb nyersanyagok legdögösabb kiválasztásának köszöni.

Schicht szarvasszappana kiméli a kezeket és a fehéreneműt! Megtakarít fáradságot és vesződséget! Kiméli ennélfogva az egészséget! Megtakarít pénzt, időt és munkát! Tisztasága 30.000 koronával szavatoltatik.

FELHIVÁS!

A CSAKTORNyai GÖZMALOM és VILLAMTELEP RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

azon részvényaláírói, akik jegyzett részvényeik névértékének befizetésével még hátraleéban vannak felhivatnak ezennel, hogy kötelezettségüknek a vállalat alapszabályainak 10. §-a értelmében és az 1875. XXXVII. tc. 171. §-a következményeinek terhe alatt legkésőbbben 1909. január hó 1-ig eleget tegyenek.

Csáktornya, 1908. október hó 25-én.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Császárfürdő Budapestén.

Nyári és téli gyógyhely a magyar Irgalmas-rend tulajdona. Elsőrangú kenes hévívízű gyógyfürdő; modern berendezésű gőzfürdő; kényelmes iszapfürdők, uszodák, török-, kő- és márványfürdők; hőlég-, szénasavas- és villamos vízfürdők. Ivó-kúra. 200 kényelmes lakosza. Szolid kezelés, jutányos árak. Prospektust ingyen és bérmentve küld

Az igazgatóság.

NESTLÉ

GYERMEKUSZTJE csecsemők lábbadozók gyomorhajosok részére. A LEGJOBB ALPESI TEJET TARTALMAZZA

Egy doboz ára 1 kor. 80 fill. Kapható minden gyógyszerárban és drogeriában, ugyanofli ismertető iratok ingyen.

STOCK-COGNAC MEDICINAL

szavatolt valódi borpárlat

Camis és Ctock

gőzpároló telepéből,

BARCOLA.

Cognac-gőzfőzde, állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt. 866 2-52

Kapható minden jobb üzletben.

SZŐLŐOLTVÁNY ELADÁS.

Aki egészséges, olcsó, szép szőlőt akar, bizalommal forduljon Vityé Miklós lelkiismeretes vezetőltványtelepéhez Ős-Csanádon (Torontálmegye). Ahol szokvány minőségű I. rendű fás, gyökeres és sima zöldoltványok, bor és csemege fajok, valamint amerikai sima és gyökeres szőlővesszők, nemkülönböztetve ugyanazon fajok II. rendű osztályzatban a legolcsóbb árban kaphatók. Szőlőlugaannak külön e célra választott fajok. Faj és árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

A számos elismerő-levél közül itten csak egy: TORMAFÖLD u. p. Szécsisziget, (Zalam.) 1907. szept. 30-án

Az Öntől rendelt 800 drb. gyökeres fásoltvány igen szépen megeredt; egy szál sem maradt belőlük; vesszőjük oly hosszúra nőtt, hogy magasságuk egy kétfétes karót meghaladták és le kellett őket vágni; teljesen fejleszték. Szivesen ajánlan fogom Önt minden ismerősöm és barátomnak és kérem szíveskedjék címre legújabb árjegyzékét megküldeni. Kiváló tisztelettel HAJDÚ IMRE. 861 7-10

Téglagyárnak

kitűnő földdel, közvetlenül mellette vízzel

EGY TELEK

jutányosan eladó vagy bérbeadandó.

Szakács István Muranyirád u. p. Muraszentmárton.

877

A Muraközi Pezsgőgyár R.-T.

főépületének emeletén

3 szobából és mellékhelyiségekből álló lakás

azonnal bérbe vehető a gyár alulírt gondnokánál.

Cvetkovics Antal.

Védjegy: „Horgonyt”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

pótlék

egy régióknak bizonyult háziaszer, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult közvényről, oszlanál és meghűtésnél, bedörzsoléséppen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevasárláskor óvatossak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozban van csomagolva. Ara üvegekben K—80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest. DE Richter gyógyszerára az „Arany oroszánhoz”, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

Mindennapi szétküldés.

= Vendéglősök részére! =

Tű nélkül játszók

Gramofonok

automatikus gramofonok

melyek csak 10 fillér bedobása után játszanak.

873 2-6

KAPHATÓK:

jutányos áron, részletfizetésre

GRANER TESTVÉREKNÉL

Csáktornyan.

Egy új lakház

mely 10 évig adómentes, több házhely, továbbá egy régibb ház melléképületekkel, azonkívül Horvátországban egy nagyobb földbirtok esetleg holdanként is eladó.

Bővebbet: 862 2-5

Kántor Bernát, Csáktornya.

Jedna nova hiža

za stanuvati, koja je do 10 godine oslobodjena od porcie, več kučne mjeste, nadalje jedna stara hiža postranizidinami, osim toga u Hrvatskom jedna vekša zemljište imanje slučajno i na mekote je na prodaju.

Izobiljneše pri:

Kántor Bernatu u Csáktornya.

Egy, a magyar, német, esetleg a horvát nyelvet bíró fiatal

rőfőskereskedő segéd

azonnal felvétetik 878-1

Leopold Fuchs & Co.

SLATINA, (Horvátország).

Muraközi Takarékpénztár Részvénytársaság Csáktornya.

A Muraközi Takarékpénztár Részvénytársaság gyűjtő- és előleg-üzletágának XIII. (tizenharmadik) csoportját az eddigi 4 éves csoportoktól eltérően, **3 évi (156 heti) befizetési alapon 1908. évi november 11-én**

a következő feltételek mellett alakítja meg:

1. **Egy-egy részlet** fejében **hetenkint 1 korona** fizetendő és egy befizetési könyvecske tetszés szerinti részletről szólhat.
2. **A befizetés 156 hétre terjed.**
3. A takarékpénztár egy-egy **156 koronával teljesen befizetett részlet után, a 156 hét elteltével** a betevőnek **166 koronát fizet vissza.**
4. **A kamatok** részletenként **10 koronát tesznek ki** és a 10% kamatadót is az intézet fizeti.
5. **Minden részlet után az egész összeg, vagyis 166 korona erejéig** — az intézet által elfogadott kezesek mellett — **vehető fel előleg.**
6. Az előlegek után **száz-száz koronánként, az eddigi 14 fillér kamat helyett hetenkint csak 13 fillér** lesz kamat fejében fizetendő, **mely kamat a csoport tartama alatt fel nem emelhetik.**
7. A kölcsönvevőnek **jogában áll a csoport tartama alatt előlegét bármikor visszafizetni**, mikor is a további kamatfizetés kötelezettsége megszűnik.
8. Nyomatványokért és a könyvecske fejében **díjat nem számítunk.**
9. A gyűjtő- és előleg-üzletágban résztvevők, **egymás irányában egyetemleges kötelezettségben nem állnak** és az intézet a részletenkinti **kamatozást teljes összegben garantálja.**
10. **Vidéki befizetők kényelmére** és postaköltségeik megtakarítása céljából, **a befizetések a m. kir. postatakarékpénztár útján is eszközölhetők**, a befizetési lapokat az intézet **díjmentesen** bocsátja a felek rendelkezésére.

Ezen csoport úgy a befizetőknek, valamint a kölcsönvevőknek **rendkívül előnyös, miért is abban minél nagyobb és számosabb részvételt ajánlunk.**

Tisztelettel kérjük, amennyiben ezen csoportban résztvenni szándékozik ezt szoban, vagy írásban nálunk mielőbb bejelenteni.

Csáktornya, 1908. október 8-án.

Teljes tisztelettel

Muraközi Takarékpénztár Részvénytársaság Igazgatósága.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é butorvásárló közönség b. tudomására adni, hogy jól felszerelt

kárpitos műhelyem

mellé egy dus választéku

kész bútorraktárt

nyitottam.

Ebédlió, háló, szalon stb. bútorok minden igényeknek megfelelő kiállításban állandóan raktáron vannak vagy előírás szerint készíthetők.

Bármily kárpitos és díszítő munkát gyorsan, pontosan és jutányosan teljesítek.

Szíves pártfogást kér

Hirschl Ármin

Varazdín.

874 2-4